

שמות פרק יב פסוק כד

ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם

דברים פרק טז פסוק ו

כי אם אל המקום אשר יבחר יקוק אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים

דברי הימים ב פרק לה פסוק יח

ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלים

Josephus, Wars of the Jews 6:9:3

So these high priests, upon the coming of that feast which is called the Passover, when they slay their sacrifices, from the ninth hour till the eleventh, but so that a company not less than ten belong to every sacrifice, (for it is not lawful for them to feast singly by themselves,) and many of us are twenty in a company, found the number of sacrifices was two hundred and fifty-six thousand five hundred; which, upon the allowance of no more than ten that feast together, amounts to two millions seven hundred thousand and two hundred persons that were pure and holy; for as to those that have the leprosy, or the gonorrhoea, or women that have their monthly courses, or such as are otherwise polluted, it is not lawful for them to be partakers

ש"ת שאילת יעבץ חלק א סימן פט

ובימי אלו הנשיאים (שהיו סמוכים לחורבנו של בית וקרובים למלכות ואהובים) אולי הי' עדיין המזבח קיים והקריבו קרבנות ציבור (וכדרך שעשו בתחלת בנינו ככתוב בעזרא) כמו בימי הבית או לכה"ה פסחים

משנה מסכת פסחים פרק ז משנה ב

אין צולין את הפסח לא על השפוד ולא על האסכלא אמר רבי צדוק מעשה ברבן גמליאל שאמר לטבי עבדו צא וצלה לנו את הפסח על האסכלא

משנה מסכת פסחים פרק ד משנה ד

מקום שנהגו לאכול צלי בלילי פסחים אוכלין מקום שנהגו שלא לאכול אין אוכלין

תלמוד בבלי מסכת ביצה דף כג עמוד א

ועושיין גדי מקולס. תניא, רבי יוסי אומר: תודוס איש רומי הנהיג את בני רומי לאכול גדי מקולס בלילי פסחים. שלחו ליה: אלמלא תודוס אתה גזרנו עליך נדוי, שאתה מאכיל את בני ישראל קדשים בחוץ. קדשים סלקא דעתך? - אלא אימא: כעין קדשים

משנה מסכת ביצה פרק ב משנה ז

אף הוא אמר שלשה דברים להקל מכבדין בין המטות ומניחין את המוגמר ביום טוב ועושיין גדי מקולס בלילי פסחים וחכמים אוסרין

תוספתא מסכת ביצה (יום טוב) (ליברמן) פרק ב הלכה טו

אי זהו גדי מקולס כולו צלי ראשו כרעיו וקרבו בישראל ממנו כל שהו אין זה גדי מקולס עושיין גדי מקולס ביום טוב הראשון של חג וביום טוב האחרון של פסח עגל מקולס ביום טוב הראשון של פסח אבל לא גדי מקולס

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף עד עמוד א

תנו רבנן: איזהו גדי מקולס דאסור לאכול בלילי פסח בזמן הזה - כל שצלאו כולו כאחד. נחתך ממנו אבר, נשלק ממנו אבר - אין זה גדי מקולס. השתא יש לומר נחתך ממנו אבר, דאף על גב דקא מטוי ליה בהדיא אמרת לא, נשלק מיבעיא? - אמר רב ששת: ששלקו במחורב

תוספתא מסכת אהלות (צוקרמאנדל) פרק ג הלכה ט

מעשה בבית דגן ביהודה באחד שמת ערב פסחים והלכו וקברו ונכנסו האנשים וקשרו את החבל בגולל משכו האנשים מבחוץ ונכנסו הנשים וקברו והלכו האנשים ועשו פסחיהן לערב

תוספתא מסכת אהלות (צוקרמאנדל) פרק יח הלכה יח

מעשה בר' ור' ישמעאל בר' יוסי ור' אליעזר הקפר ששבתו בחנות של פזי בלוד והיה ר' פנחס בן יאיר יושב לפניו אמרו לו אשקלון מה אתם בה אמר להן מוכרים חטים בבסילקאות שלהן וטובלין ואוכלין את פסחיהן לערב אמרו לו מה שנהא בה מארץ העמים

שאלתות דרב אחאי פרשת צו שאילתא פ

גדי מקולס שרי ואפילו בפסח ולא קיימא הילכתא כרבי יוסי

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף יא עמוד ב

מעשה ברבן גמליאל שהיה יושב על גב מעלה בהר הבית, והיה יוחנן סופר הלז עומד לפניו, ושלש איגרות חתוכות לפניו מונחות. אמר לו טול איגרתא חדא וכתוב: לאחנא בני גלוותא בבבל, ולאחנא דבמדאי, ולשאר כל גלוותא דישראל, שלומכון יסגא לעלם! מהודעין אנחנא לכון דגוזליא רכיכין, ואימריא ערקין, וזמנא דאביבא לא מטא, ושפרא מילתא באנפאי ובאנפי חבירי ואוסיפית על שתא דא יומין תלתין

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ג עמוד ב

ההוא ארמאה דהוה סליק ואכיל פסחים בירושלים, אמר, כתיב כל בן נכר לא יאכל בו, כל ערל לא יאכל בו ואנא הא קאכילנא משופרי שופרי. אמר ליה רבי יהודה בן בתירא: מי קא ספו לך מאליה? - אמר ליה: לא. - כי סלקת להתם אימא להו: ספו לי מאליה. כי סליק אמר להו: מאליה ספו לי. אמרו ליה: אליה לגבוה סלקא. אמרו ליה: מאן אמר לך הכי? אמר להו: רבי יהודה בן בתירא, אמרו: מאי האי דקמן? בדקו בתריה ואשכחוהו דארמאה הוא, וקטלוהו. שלחו ליה לרבי יהודה בן בתירא: שלם לך רבי יהודה בן בתירא! דאת בנציבין ומצודתך פרוסה בירושלים

ספרי במדבר פיסקא קכג

אמר רבי יאשיה נמתי לפני ר' יהודה בן בתירא כיצד המום בעבודה והראני בין שתי אצבעותיו יוצא לו שני זנבות

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נח עמוד א

בן זומא ראה אוכלוסא על גב מעלה בהר הבית, אמר: ברוך חכם הרזים

שיר השירים רבה (וילנא) פרשה א

אע"פ שחרב בית המקדש לא בטלו שלש רגלים בשנה

תלמוד בבלי מסכת נדרים דף כג עמוד א

תניא: מעשה באדם אחד שהיהיר את אשתו מלעלות לרגל, ועברה על דעתו ועלתה לרגל, ובא לפני רבי יוסי, אמר לו: ואילו היית יודע שעוברת על דעתך ועולה לרגל, כלום הדרתה